

opusdei.org

Kada je glad najveća pandemija

Usred trenutne pandemije, život siromaha u Nairobiju je postao još bolniji. Grupa Kenijaca osigurala im je ono što je potrebno da bi otvorili trgovine za prodaju deterdženta za rublje. Jedan od njih prepričava neke od događaja koji su se zbili tijekom posljednjih tjedana.

21.08.2020.

Za mnoge osobe iz Nairobija koje nemaju stalan posao, najagresivnije

razdoblje virusa Covid-19 bilo je jako stresno. Brojni projekti su zaustavljeni i građevinski radnici nemaju posla. Oni koji skupljaju bačenu plastiku i druge proizvode po ulici primijetili su da proizvoda ima puno manje jer ljudi ne rade i ne kreću se. Oni koji žive u područjima s niskim primanjima ne mogu si priuštiti dezinficijense ni maske.

Palo nam je na pamet da neke od ovih osoba bez posla naučimo kako raditi tekući deterdžent za rublje da bi se zaštili od koronavirusa i prodavali ga jeftino. S uplatom od 4000 šilinga (nekih 33 eura), 4 osobe mogu napraviti deterdžent za rublje, zapakirati ga u plastične boce i prodati ga obiteljima siromašnih gradskih četvrti. S ovim bi mogli pokriti svoje troškove i zaraditi dodatnih 1000 šilinga za tjedno prehranjivanje obitelji, a čak i malo više, ako uspiju proizvesti veću količinu deterdženta i prodati ga.

Više od 100 obitelji iskoristilo je ovaj projekt da dobiju nešto hrane, sapuna ili deterdženta. To je znak nade za mnoge koji preživljavaju s jednim obrokom dnevno, ako imaju sreće.

Osim hrane, kupili smo pedeset bidona za vodu od 20 litara za pedeset obitelji, da ih pridodamo onima koje već imaju. Također smo im kupili nešto vode.

Ovdje u sirotinjskoj četvrti, maske i deterdžent za rublje nisu prioritet... Najveća pandemija od koje pate je glad. Jedna obitelj može imati jednu ili dvije maske koje dijeli tri ili sedam osoba, svejedno. Nose maske samo kada idu u područja koja policija može nadzirati.

U ovoj dramatičnoj situaciji pojedinci gube svoje voljenje zbog bolesti, depresije i samoubojstva, što sam vidio na svoje oči. A sama cijena pokopa je noćna mora za obitelj.

Sada imamo pet grupa u sjedištu koje smo dobili za projekt s deterđžentom za rublje i još pet osoba u Mukuru Kwa Njenga (rubna četvrt na istoku Nairobija): troje se bavi proizvodnjom sapuna, jedan prodaje luk, a drugi Githeri (lokalno jelo od graha i kukuruza).

Osim toga, u sjedištu živi 20 osoba s ulice. Neki skupljaju iskorištene plastične boce, a drugi peru automobile. Učimo ih kako raditi tekući sapun koji mogu prodavati i započeti mali posao. Vidjet ćemo da li će projekt biti uspješan...

Stolica na kotače i krštenje želje

Ponekad posjećujem različita mjesta u Mukuru i raspitujem se o potrebitim obiteljima. Nedavno su me uputili u stan u kojem je živio student zadnjeg razreda srednje škole.

Joe (nije njegovo pravo ime) je imao iskrivljenje kralježnice koje se ubrzano pogoršavalo. Tijekom posljednje godine nije mogao ustati se iz kreveta. Otac mu je trebao pomagati oko svega.

Uspjeli smo dobiti stolicu na kotače (koja košta 10 000 kenijских šilinga). Kada sam odnio stolicu na kotače u stan, dječakov otac, privremeni radnik bez stalnog posla, se rasplakao.

Zahvaljujući stolici na kotače, Joe je mogao početi izlaziti iz stana.

Jednom me upitao o katoličkoj vjeri jer je htio primiti Krštenje. Počeo je dolaziti na kateheze u lokalnoj župi. Svečanost je bila predviđena za dan Cvjetnice, ali razbolio se tjedan dana ranije i umro. Primio je krštenje želje.

Oduševilo nas je kada smo saznali da ga je otac odveo u bolnicu, koja je udaljena nekih 10 km od kuće. Učinio

je to, a da toga dana nije ništa jeo jer nije imao ništa. Osim toga, kasnije smo otkrili da je njegovo otac bio HIV pozitivan, kao njegova pokojna majka i pomajka.

Bilo je lijepo moći donijeti malo sunca u život ove siromašne obitelji koja je poklonila kolica na kotače drugoj potrebitoj obitelji iz okolice.

Štake za Dianu

Na tom istom području upoznao sam curicu koja od 3. godine ima jednu vrstu invaliditeta. Sada ima 11 godina. Tijekom godina nije uopće mogla hodati pa zato nije izlazila iz svoje male kuće koja se nalazi u dijelu Nairobija s niskim primanjima, zvanom Mukuru. Pobrинуli smo se da joj omogućimo jedan par štaka i sada može hodati. Još uvijek nastojimo shvatiti koji je uzrok njezinog invaliditeta.

Iako smo motivirani onim što smo postigli, pripremamo se i molimo se da bismo se mogli suočiti sa svim izazovima koje će sljedeći mjeseci donijeti našem gradu.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/kada-je-glad-najveca-
pandemija/](https://opusdei.org/hr-hr/article/kada-je-glad-najveca-pandemija/) (3.04.2026.)